

خرابات

بایزیک چریک آرمان‌خواه

جواد طوسی

● علی‌اشرف درویشیان، یکی از آخرین بازماندگان نسلی آرمان‌خواه بود که چند روز پیش در فضایی بی‌بیاهو و درگذشت. او از طریق داستان‌ها و نوشته‌هایش، همواره حس عدالت‌خواهانه و نگاه غم‌خوارانه‌اش نسبت‌به طبقات زحمتکش و اقشار فرودست و آسیب‌پذیر جامعه را نشان می‌داد. درویشیان این آرمان‌خواهی و خطمشی انسان‌دوستانه را در قالب تفکر چپ و بینشی سوسیالیستی مطرح می‌کرد. او خودش را یک چریک فرهنگی می‌دانست. به‌همین‌سبب، نه در رژیم سابق و نه در این دوران، مقبول دولتمردان نبود. درعین‌حال، درویشیان، نویسنده و پژوهشگری بود که به سرزمینش عشق می‌ورزید. تحقیق ۱۹جلدی او باعنوان «افسانه‌های مردم ایران»، سند ماندگاری در اثبات ریشه‌داشتنش در این خاک است. مرگ تلخ او را بهانه‌ای قرار می‌دهم تا به این نکته اشاره کنم که چه اشکالی دارد برخی حلقه‌های مشترک میان دیدگاه فکری و عقیدتی مختلف را محملی برای همدلی و همراهی و بهادادن بیشتر و جدی‌تر به امثال درویشیان قرار دهیم؟ مگر دین مبین اسلام در شکل متعالی خود به نگاه و دغدغه انسانی و حمایت از اقشار محروم و مستضعف معتقد نیست؟ مگر علی علیه‌السلام در نهج‌البلاغه با الفاظ و ادبیات گوناگون اعم از جملات قصار و توصیه مکتوب به حکمرانان و برگزارکنندگان قسط و عدالت، عدالت‌خواهانه و ربهیز از ظلم و تبعیض و نابرابری را متذکر نشده است؟ اگر نویسنده‌ای چون علی‌اشرف درویشیان از این جهات با مبانی عقیدتی این نظام همسویی دارد، چرا باید زندگی‌اش در دو دوره مختلف تاریخی، دو سر باخت باشد؛ زندانی‌شدن در آن دوران و بایکوت و انزوا در این دوران. از طرفی، مراکز و انجمن‌های دولتی که به سینمای مستند به‌عنوان منبعی فرهنگی-هنری و سندی تاریخی می‌نگرند، می‌توانند با سعه‌صدر و نگاهی جسورانه بخشی از حوزه فعالیت خود را به ساخت و تولید مستندهای پرتره از این‌گونه افراد مطرح، تکرانگردار و تاریخ‌ساز که در کانون سوتفاهمی قرار داشته و دارند و نادیده گرفته شده‌اند، اختصاص دهند. این وظیفه و رسالت، شامل تشکلهایی که به ساخت فیلم کوتاه می‌پردازند، نیز می‌شود تا از قصه‌های درویشیان برای تعمیم خطی عدالت‌خواهانه استفاده شود. از زاویه دیگر، می‌توان امثال درویشیان، شرعی، بهرنگی، آل‌احمد و... را واسطه‌ای قرار داد برای تحلیل و ارزیابی و درعین‌حال نقد آرمان و آرمان‌گرایی در این دوران کنار بی‌رحمانه و نیز رسیدن به نگاهی واقع‌بینانه به‌منظور میزان عیار این واژگان و انطباق با عدم‌انطباقشان در جامعه‌ای که شعار مردم‌سالاری را می‌دهد.

زیر آسمان فیروزمای

گرامیداشت مدیرانتشارات آگاه

● گروه‌هنر: مراسم گرامیداشت حسین سینخانی/۵۸ساله رئیس‌مدیرانتشارات آگاه، چهارشنبه ۱۱۰آبان برگزار می‌شود. این مراسم به پاس یک عمر تلاش و زحمات پیکر در حوزه فرهنگ و چاپ و نشر کشور، از ساعت ۱۹تای ۱۹دوم‌مهر در دانشکده ادبیات دانشگاه تهران برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان برای شرکت در این مراسم می‌توانند به تالار فردوسی دانشکده ادبیات فارسی دانشگاه تهران، واقع در خیابان انقلاب، خیابان قدس (درِ شرقی) دانشگاه تهران مراجعه کنند.

خدمات «صندوق اعتباری‌هنر»

● گروه‌هنر: «صندوق اعتباری هنر» در راستای ارائه خدمات رفاهی به اعضای خود در حوزه گردشگری اعلام کرد اهالی فرهنگ و هنر از ۲۰ تا ۵۰ درصد تخفیف برای استفاده از مراکز تحت قرارداد شرکت سرمایه‌گذاری ایرانگردی و جهانگردی (شرکت سرمایه‌گذاری سفرکارت ملی) بهره‌مند خواهند شد. سیدحسین سیدزاده، مدیرعامل «صندوق اعتباری هنر»، با اشاره به امضای تفاهم‌نامه این صندوق با شرکت سرمایه‌گذاری سفرکارت ملی گفت: «مقتضای این می‌تواند پس از انتخاب مکان، تاریخ سفر و تعداد مسافران، در تماس تلفنی با شماره ۰۲۱-۴۲۴۴۳۰ یا اعلام کد عضویت صندوق یا کدکملی، رزرو موقت را انجام دهند تا پس از پرداخت کامل هزینه، رزرو نهایی(قطعی) صورت پذیرد یا می‌توانند با ارسال درخواست کتبی از طریق نمایار(فکس) تا پایان وقت اداری همان روز نسبت به رزرو هتل مقصد اقدام کنند». همچنین رزرو محل اقامت فقط از طریق تماس تلفنی و ارسال نامار صورت می‌گیرد. در غیراین‌صورت «صندوق اعتباری هنر» و «شرکت سفرکارت ملی» هیچ‌گونه مسئولیتی دراین‌باره نخواهد داشت. متقاضیان برای دریافت جزئیات بیشتر به کانال رسمی تلگرام صندوق اعتباری هنر به آدرس https://t.me/honarcridfund مراجعه کنند.

گروه هنر: روز گذشته پیکر علی‌اشرف درویشیان، نویسنده نامدار ایرانی، در بهشت سکنیه کرج تشییع شد. فرخنده حاجی‌زاده که اجرای این مراسم را بر عهده داشت، ضمن ابراز تسلیت به همسر، فرزندان او و جامعه مستقل نویسندگان و روشنفکران، درباره این نویسنده چنین گفت: «علی‌اشرف درویشیان انسانی آزاده، عدالت‌خواه و برابری‌طلب بود و که به‌راستی نماد تعهد درستی در ادبیات محسوب می‌شود. در واقع او آزادی اندیشه و بیان عدالت اجتماعی را وارد عرصه‌های ادبی و داستانی ما کرد».

سپس سهراب مهدی‌پور بیانیه جمعی از نویسندگان را برای درگذشت این نویسنده خواند. در بخشی از این بیانیه آمده است: «قلم درویشیان قلم و زبان کودکان رنج و کار بود. آنچه که از او به‌عنوان میراث باقی می‌ماند گفتن از تهیدستان و اعتراض به نابرابری و تبعیض است. درویشیان هیچ‌گاه سر سفره صاحبان قدرت نشست. او نه‌تنها از شرافت قلم خود محافظت کرد بلکه در تمام زمان‌ها خواستار آزادی قلم و منتقد سرسخت سانسور بود».

در ادامه محسن حکیمی اظهار کرد: «درویشیان از کودکی با رنج ناشی از اختلاف طبقاتی آشنا شد و مفهوم رنج را درک و حس کرد. از همان سنین پایین کارگری در آهنگری و شاگرد بنایی را شروع کرد. هم‌زمان هم درس خواند و وارد دانش‌سرا شد و بعد در کسوت یک معلم در روستاهای کرمانشاه از تبعیض‌ها و بی‌عدالتی نوشت.

فریبرز رئیس‌دانا نیز درویشیان را نویسنده‌ای متعهد معرفی کرد که تا زمانی که فقر و تبعیض وجود دارد، درویشیان و آثارش هستند و ادامه داد: «ما یک نویسنده محرومان داریم و آن هم علی‌اشرف درویشیان است. او تا زمانی که زنده بود از گفتن فقر و محرومیت در آثارش دست نکشید».

رئیس‌دانا ادامه داد: «تاریخ نویسندگانی مثل امیل زولا، ناتوئیل کورچین، صمد بهرنگی و علی‌اشرف درویشیان را فراموش نخواهد کرد. درویشیان معتقد بود ژانر ادبی طبقه کارگر نداریم و تمام ادبیات باید در خدمت محرومان باشد و خودش به نوعی وقف ادبی

تهیدستان و رنج‌کشیدگان شده بود و لحظه‌ای از مبارزه برای عدالت و رفع تبعیض غافل نشد. برای من و ما، او شرافت قلم است و این جز به دلیل اراده ارزشمند کارهایی در ابعاد اجتماعی بود». در ادامه این مراسم که در سکوت مطلق برگزار شد، بهرنگ درویشیان، فرزند این نویسنده، به‌دلیل ناراحتی نتوانست درباره پدر سخن گوید. در عوض ناصر زرافشان چنین بیان کرد: «ماندگاری درویشیان و آثارش در ذهن‌ها و قلب به‌دلیل واگویی‌های درد دل و رنج‌های مردم است. چون اگر از ادبیات مضامین اجتماعی را بگیریم نوشتن دیگر بیهوده خواهد بود. درویشیان آزادی و عدالت را لازم و ملزوم یکدیگر می‌دید. واقعیت هم این است که بدون برابری، آزادی مفت نمی‌آرزد و بدون عدالت اجتماعی دموکراسی ارزشی ندارد و عوام‌فریبانه است».

او همچنین قومی‌بودن داستان‌های درویشیان را از نکات قوت کارهای او دانست و تصریح کرد: «داستان‌های درویشیان بومی است و این مزیت کارهای اوست. او درختی است که در این سرزمین پالیده و ثمر داده. به نظر من اینکه چشم‌پسته از فرم‌های نویسندگان غربی پیروی کنیم و در مضامین داستان‌هایمان توجهی

علی‌اشرف درویشیان

پیکر «علی‌اشرف درویشیان» در بهشت سکنیه کرج آرام گرفت

وداع بانویسنده محرومان

به سوابق اجتماعی‌مان نداشته باشیم، اثر قابل‌توجهی به وجود نمی‌آورد». این نویسنده افزود: «کافکا، مارسل پروست و... محصول جامعه‌ای دیگر هستند و تقلید محض از شکل کار آنها کسی را به جایی نمی‌رساند، اگر «هری‌پاتر» در دنیا خواننده دارد در دنیا ما کودکانی هستند که روزی خود را در سطل زباله‌ها جست‌وجو می‌کنند». اکبر معصومی‌پیکو هم در این مراسم در سخنانی گفت: «مدام گفته شده و می‌شود که علی‌اشرف کودکی و نوجوانی رنج‌باری داشته و ستم کشیده است و در جوانی نیز به زندان افتاده و تحت تعقیب بوده، ولی به نظرم زندگی علی‌اشرف با تمام این رنج‌ها، شگفت‌انگیز و رشک‌انگیز است و من یکی به آن حسادت نمی‌کنم. اگر این رنج‌ها باعث شده داستانی مثل «آبشوران» و «سال‌های ابری» به وجود بیاید؛ چرا باید برای زندگی نویسنده‌اش گریه کنیم؟ خیلی‌ها دست‌خوش فشار و زندان بودند، ولی چه کسی داستانی مثل «سلول ۱۸» را نوشته است؟ او شاگرد همایی و فروزان‌فر بود. پس باید به زندگی او غیبه بخوریم».

رضا خندان‌مهادی دیگر سخنران مراسم وداع با درویشیان بود که در سخنانی کوتاه گفت: «علی‌اشرف

طی مراسمی در برلین برگزار شد

اختتامیه جایزه معماری آسیا با اهدای ۲۳ مدال

۲۰۱۷ در دانشکده معماری Beuth صورت گرفت و براساس رای و دفاع داوران، رتبه‌های اول تا سوم هر یک از شاخه‌های هفت‌گانه مشخص شد. به‌این‌ترتیب در مراسم اعلام برندگان جایزه معماری آسیا، مجموع ۲۳ مدال به برندگان اهدا شد. همکار علمی دانشگاهی جایزه: BEUTH HOCHSCHULE FUR ARCHITECTURE Exchange بود. حامیان جایزه هم شرکت‌های، Reynaers و Mika، Kavr بودند.

برندگان پروژه‌های ایرانی در سومین جایزه معماری آسیا در هفت گروه ساختمانی به شرح زیر است: ۱. بخش ساختمان‌های عمومی: - گروه معماری پایا پیرنگ، رتبه دوم برای پروژه «مسجد محمد رسول‌الله» - سام تهرانچی، رتبه دوم برای پروژه «باغ‌کتاب تهران» ۲. بخش ساختمان‌های تاریخی و جدید - امیرحسین اشعری، رتبه دوم برای پروژه «کافه‌مثالث» - بخش ساختمان‌های مسکونی - شروین حسینی، رتبه سوم برای پروژه «ویلا ۱۳۱» ۳. بخش پروژه‌های شهرسازی - روستایی - مشارکت مردمی - منظر - مشارکت مردمی - منظر - فرامرز پارسی، رتبه سوم برای پروژه «مرمت و احیای روستای تاریخی اصفهک»

نقد و بررسی مستند «اصطکاک» در شیراز

مصادیق اجتماعی که برای موضوع این مستند مناسب باشند، اطلاعاتی دادیم و تعداد زیادی پاسخ از مردم دریافت کردیم. اما هدف من کسانی نبودند که فقط عشق فیلم بودند و مواردی مورد نظر بود که سینما با زندگی افراد کار مثبت یا منفی انجام داده باشد. ساخت این فیلم در اواخر سال ۹۲ شد آغاز و در سال ۹۵ به پایان رسید. مدت‌زمان فیلم ۱۰۴ دقیقه بود که ۱۸ دقیقه از آن، ازسوی سفارش‌دهنده فیلم، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، به دلایلی حذف شد».

آذری درباره استراتژی ساخت فیلمی با مضمونی به این وسعت پرسید و ادامه داد: «فیلم‌های عنوان‌شده در این مستند با چه معیاری انتخاب شده‌اند؟ با توجه به اینکه فیلم‌ها معمولا در سه دسته قرار می‌گیرند، دسته اول شامل فیلم‌هایی است که در دوران خود نه با استقبال مردم و نه منتقدان روبه‌رو می‌شوند، اما در طول زمان ارزش خود را پیدا کردند و روی فرهنگ جامعه اثرگذار بوده‌اند، دسته دوم فیلم‌های

پر فروش هستند و دسته سوم فیلم‌هایی هستند که به نوعی روی شیوه رفتاری و گفتاری مردم تأثیر گذاشته که عموماً نه در دسته اول و نه در دسته دوم بوده‌اند. انتخاب فیلم‌ها که حتما یکی از سخت‌ترین قسمت‌های این کار بود، بر چه اساسی صورت گرفته است؟ من احساس می‌کنم بسیاری از این فیلم‌ها، مورد علاقه و ستایش خودتان هم هستند و البته این فیلم‌ها جز، فیلم‌های مهم تاریخ سینمای ایران محسوب می‌شوند. آیا از ابتدا معیاری برای انتخاب فیلم‌ها داشتید؟»

علی آذری درباره تدوین فیلم صحبت کرد: «به‌نظر من این مستند، بزرگ‌ترین ضربه‌ای که خورده، از تدوین است. اگر تدوین بهتری داشت، فیلم چند پله ارتقا پیدا می‌کرد. مثلاً بهتر بود موضوع دنیای مجازی که بعد از فیلم قیصر عنوان شد، در پایان فیلم و برای جمع‌بندی و نتیجه‌گیری فیلم، گذاشته می‌شد. متأسفانه تدوین فیلم، طرافت‌هایی که می‌توانست داشته باشد را ندارد. در فیلمی که از مصاحبه و

تکه‌ای مجسم از آرمان‌ها و باورهایش بود. خیلی کسان هستند که آرمان‌ها و آرزوهای قشنگ دارند و اتفاقاً هم مطابق آنها رفتار می‌کنند و با آنها منطبق هستند، اما اندک‌اند آنهايي که آرمان‌هایشان جزئی از شخصیتشان باشد. علی‌اشرف یکی از این آدم‌ها بود». حسن فرخ‌سرشت هم در این مراسم تأکید کرد: «علی‌اشرف هر آنچه را که گفت، زندگی کرده و در داستان‌هایش از امثال «نیازعلی‌ندارد» گفته که دهانش را می‌بندند تا نگویند ندارد. او تصویرگر آتهایی بوده که فقر و ستم چهار سوی زندگی‌شان را لگدکوب کرده، درحالی‌که شایستگی آنها بیش از اینهاست. آیا می‌توان جهانی را تحمل کرد که بدی در آن قاعده شده و نیکی در آن استثناست؟ برای تغییر چنین جهانی به علی‌اشرف و آثارش نیاز داریم و امروز آدمی‌ت با یاد و نامش را فریاد بزنیم».

فرخ‌سرشت افزود: «پس از سال‌ها سکوت در برابر او چند سالی است که سعی دارند او را تنها نویسنده فرودستان جلوه دهند و پلاک نویسنده فرودستان را مانند پلاک یک زندانی به سینه‌اش بزنند تا عنوان نویسنده مردم را از او بربایند. واقعیت این است که تهیدستان، محرومان، بی‌خانمان‌ها و محرومان از آزادی، عدالت و بهداشت آموزش و هرکس که برای غذای خود نگران است مخاطب داستان‌های درویشیان محسوب می‌شوند و او نویسنده این گروه عظیم مردمی است». در ادامه برنامه، نماینده‌ای از طرف مردم کرمانشاه در سخنانی کوتاه گفت: «ما در سنین ۱۵ تا ۲۵سالگی به‌واسطه داستان‌های علی‌اشرف درویشیان آگاه شدیم. او به ما آموخت که باید در چهارراه آزادی‌خواهی قدم برداریم».

سپس قاسم حسنی از شبکه یاری کودکان کار ضمن عرض تسلیت، بیانیه‌ای را از سوی این سازمان مردم‌نهاد خواند. این مراسم با خوانش اشعاری از ناهید کبیری، علی‌اکبر درویشیان (برادر علی‌اشرف درویشیان) و اجرای قطعاتی از موسیقی بختیاری توسط علی‌اکبر شکارچی به پایان رسید و این نویسنده با نوای «مرغ سحر» به خاک سپرده شد. علی‌اشرف درویشیان، داستان‌نویس و پژوهشگر حوزه ادبیات عامه عصر پنجاهشبه (چهارم آبان) در ۷۶سالگی پس از یک دوره طولانی بیماری در کرج درگذشت.

● گروه‌هنر: ماجرای اهمیت یک کانال تلگرامی به علی شیرازی، مبنی بر پرینت‌بودن آثارش وارد مرحله تازه‌ای شده است. بعد از آنکه شیرازی اعلام کرد برای رسواکردن این کانال تلگرامی هتاک که چندسالی است درباره بزرگان هنر ایران انواع تهمت‌ها و اتهامات بدون سند را نشر می‌دهد، آماده است دوازدهم آبان‌ماه کتیه‌های عاشورایی خود در کتنبه‌ی موزه «امام علی (ع)» را به مدت یک ماه به تماشا و قضاوت عموم بگذارد، اکنون هشت استاد بزرگ خوشنویس در بیانیه‌ای مشترک ضمن حمایت قاطع از شیرازی، از سلسله‌تهمت‌های ناروا به بزرگان هنر ایران گلایه شدید خود را اعلان کرده‌اند. این متن به امضای استادانی مانند غلامحسین امیرخانی، نصرالله افجه‌ای، عین‌الدین صادق‌زاده، اسرافیل شیرچی، مجتبی ملکزاده، حسین غلامی، امیر احمدفلسفی و رضا بنی‌رضی رسیده است. در این بیانیه آمده است: «روزگار غربیی است... چندپست که روزگار بر چرخ نامردی و ناسپاسی کشته بسانی که گوینی اینچنین رویگردی آمال و آرزوی بسیار کسان کرده‌است. هر یک چندی به تنی از هنرمندان و بزرگان این مرزوبوم تاخته و می‌تازند. آنچه البته موجودیتی ندارد نقد و واکاوی روا و منصفانه است که اصولاً نقد جز به دقت و انصاف نبوده و نیست. به همین روش ناصواب است که بسیاری بر خود اجازت فرموده به اعتبار غیبت نقد و تگرشی عمیق و اندیشمندانه دست به هر کاری و ناکاری زده و ای‌بسا که بر خود فرض کرده که خدمت به جامعه هنری و هنر روزگار می‌فرمایند!! این چه روش و متدی است که پیش از آنکه نقدی واقع شود و انصافی به میان آید هجمه و قضاوت ناروا به بزرگان این عرصه روا می‌دارند!!!!؟ شوربتخانه بسیاری که خود را منتسب به احوالات هنری می‌شمارند نیز فرصت را غنیمت شمرده بر طبل بی‌انصافی می‌کوبند تا کام گیرند ناکامی خویش را. از پس همین نامردی و ناجوانمردی است که کونه‌اندیششان زمانه این‌بار نوک پیکان بی‌انصافی را بر فردی نشانه رفته‌اند که خود از بزرگان و دل‌باختگان ۴۰ساله هنر بوده و عمر گران‌سنگ خود را در خدمت به هنر و هنرمندان صرف کرده و بسیار اثر بخشیده و می‌بخشد.

بر کسی پوشیده نیست که استاد وارسته روزگار ما جناب علی شیرازی از بزرگان و مفاخر خوشنویسی زمانه‌ی ماست و همه بر قدرت و توانمندی‌های کم‌پیدل ایشان واقفند؛ و حیرت اینکه ایشان را به جعل و چاپ و امثالهم متهم ساخته کوینی که کسی تابه‌حال قدرت قلم و سرعت دست بی‌حد و شگفت‌آور ایشان را به نظاره ننشسته!!! برهمین‌اساس ما امضاکنندگان زیر با صراحت قاطع و حمایت صمیمانه از ایشان اعلام می‌داریم که تمامی همه‌ها و افتراهایی که به ایشان نسبت داده می‌شود جز توهم جمعی پریشان و به‌دور از انصاف نبوده و اصولاً این‌گونه رفتارها تنها از کسانی سر می‌زند که با اقبالی نداشته‌اند و با بهرهای از هنر و خرد و انصاف نبرده‌اند. خاوند همه ما را بر انصاف و خرد و بینایی رهنمون سازد».

تصاویر آرشیوی استفاده می‌شود، تدوین نقش مهمی در انسجام فیلم دارد». امیر فرض‌اللهی درباره انتخاب افراد توضیح داد: «بعضی از افرادی که جایشان در این مستند خالی است برای مصاحبه خواستار پرداخت پول شدند، بعضی زمانی را با اختیار ما قرار دادند و بعضی دیگر به دلایل دیگری همکاری نکردند. اما این افراد بهترین کسانی بودند که می‌توانستند در این فیلم صحبت کنند. مانند علی معلم که بسیار مفید و مؤثر صحبت می‌کند و حضور همه افراد حتی آن سرهنگ آگاهی در این فیلم مفید بود. البته آن افرادی که به دلایلی نیامدند، اگر حضور داشتند، این مستند، فیلم بهتری می‌شد. من خوشحالم از اینکه افرادی در فیلم صحبت کردند که حق مطلب درباره فیلم‌ها ادا شد. این فیلم به شکلی، یک مطالعه تطبیقی بود و من دیگر سراغ موضوعی با چنین گستردگی زمان و مکان نمی‌روم، چون کار بسیار دشواری بود. در نهایت اینکه آیا توانسته‌باشم حق مطلب را ادا کنم، بزرگ‌ترین نگرانی من است».

دنیای خبر

نمایشگاه «تناولی» و آتلیه‌نیاوران در گالری بوم

● گروه هنر: نمایشگاه پرویز تناولی و آتلیه نیاوران از دوشنبه، پانزدهم آبان، در گالری بوم برپا می‌شود. این نمایشگاه انفرادی از معروف‌ترین مجموعه‌های پرویز

تناولی، هنرمند شاخص ایران در عرصه بین‌الملل است. که چهار شاگرد او در آتلیه نیاوران، با ارائه تک‌اثر در آن حضور دارند. ۲۱ مجسمه تناولی در گالری بوم، تنوعی جالب‌توجه از مجموعه‌های شاخص او را روایت می‌کنند: در این میان مجسمه‌های هیچ بیش از دیگر مجموعه‌ها به نمایش درخواهند آمد؛ نمونه‌هایی شاخص از مجموعه‌های هیچ، شاعر، دیوار، دست و قفس و عشاق، طیفی همچنان‌انگیز از آثار تناولی است که در این نمایشگاه به تماشا درمی‌آیند.

در کنار تناولی، چهار شاگرد او شامل مونا پاد با دو اثر، رامین جمشیدی، هوراد گرجی و علیرضا معصومی هر یک با یک اثر در این نمایشگاه حاضر هستند. نمایشگاه پرویز تناولی و آتلیه نیاوران از دوشنبه، پانزدهم آبان، آماده بازدید عموم است. گالری بوم در خیابان ولیعصر، خیابان ارمغان غربی، شماره ۱۱ واقع است.

بیانیه ۸ استاد خوشنویس

در حمایت از علی شیرازی:

روزگار غریب هجمه‌ها و افتراها

● گروه‌هنر: ماجرای اهمیت یک کانال تلگرامی به علی شیرازی، مبنی بر پرینت‌بودن آثارش وارد مرحله تازه‌ای شده است. بعد از آنکه شیرازی اعلام کرد برای رسواکردن این کانال تلگرامی هتاک که چندسالی است درباره بزرگان هنر ایران انواع تهمت‌ها و اتهامات بدون سند را نشر می‌دهد، آماده است دوازدهم آبان‌ماه کتیه‌های عاشورایی خود در کتنبه‌ی موزه «امام علی (ع)» را به مدت یک ماه به تماشا و قضاوت عموم بگذارد، اکنون هشت استاد بزرگ خوشنویس در بیانیه‌ای مشترک ضمن حمایت قاطع از شیرازی، از سلسله‌تهمت‌های ناروا به بزرگان هنر ایران گلایه شدید خود را اعلان کرده‌اند. این متن به امضای استادانی مانند غلامحسین امیرخانی، نصرالله افجه‌ای، عین‌الدین صادق‌زاده، اسرافیل شیرچی، مجتبی ملکزاده، حسین غلامی، امیر احمدفلسفی و رضا بنی‌رضی رسیده است. در این بیانیه آمده است: «روزگار غربیی است... چندپست که روزگار بر چرخ نامردی و ناسپاسی کشته بسانی که گوینی اینچنین رویگردی آمال و آرزوی بسیار کسان کرده‌است. هر یک چندی به تنی از هنرمندان و بزرگان این مرزوبوم تاخته و می‌تازند. آنچه البته موجودیتی ندارد نقد و واکاوی روا و منصفانه است که اصولاً نقد جز به دقت و انصاف نبوده و نیست.

به همین روش ناصواب است که بسیاری بر خود اجازت فرموده به اعتبار غیبت نقد و تگرشی عمیق و اندیشمندانه دست به هر کاری و ناکاری زده و ای‌بسا که بر خود فرض کرده که خدمت به جامعه هنری و هنر روزگار می‌فرمایند!! این چه روش و متدی است که پیش از آنکه نقدی واقع شود و انصافی به میان آید هجمه و قضاوت ناروا به بزرگان این عرصه روا می‌دارند!!!!؟ شوربتخانه بسیاری که خود را منتسب به احوالات هنری می‌شمارند نیز فرصت را غنیمت شمرده بر طبل بی‌انصافی می‌کوبند تا کام گیرند ناکامی خویش را. از پس همین نامردی و ناجوانمردی است که کونه‌اندیششان زمانه این‌بار نوک پیکان بی‌انصافی را بر فردی نشانه رفته‌اند که خود از بزرگان و دل‌باختگان ۴۰ساله هنر بوده و عمر گران‌سنگ خود را در خدمت به هنر و هنرمندان صرف کرده و بسیار اثر بخشیده و می‌بخشد.

بر کسی پوشیده نیست که استاد وارسته روزگار ما جناب علی شیرازی از بزرگان و مفاخر خوشنویسی زمانه‌ی ماست و همه بر قدرت و توانمندی‌های کم‌پیدل ایشان واقفند؛ و حیرت اینکه ایشان را به جعل و چاپ و امثالهم متهم ساخته کوینی که کسی تابه‌حال قدرت قلم و سرعت دست بی‌حد و شگفت‌آور ایشان را به نظاره ننشسته!!! برهمین‌اساس ما امضاکنندگان زیر با صراحت قاطع و حمایت صمیمانه از ایشان اعلام می‌داریم که تمامی همه‌ها و افتراهایی که به ایشان نسبت داده می‌شود جز توهم جمعی پریشان و به‌دور از انصاف نبوده و اصولاً این‌گونه رفتارها تنها از کسانی سر می‌زند که با اقبالی نداشته‌اند و با بهرهای از هنر و خرد و انصاف نبرده‌اند. خاوند همه ما را بر انصاف و خرد و بینایی رهنمون سازد».